

Johannes Mitzel Achaz Christian Ranger

Exercitatio Iuridica De Induciis Moratoriis Privatis

Rostochii: Kilius, 1668

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741215721>

Druck Freier Zugang

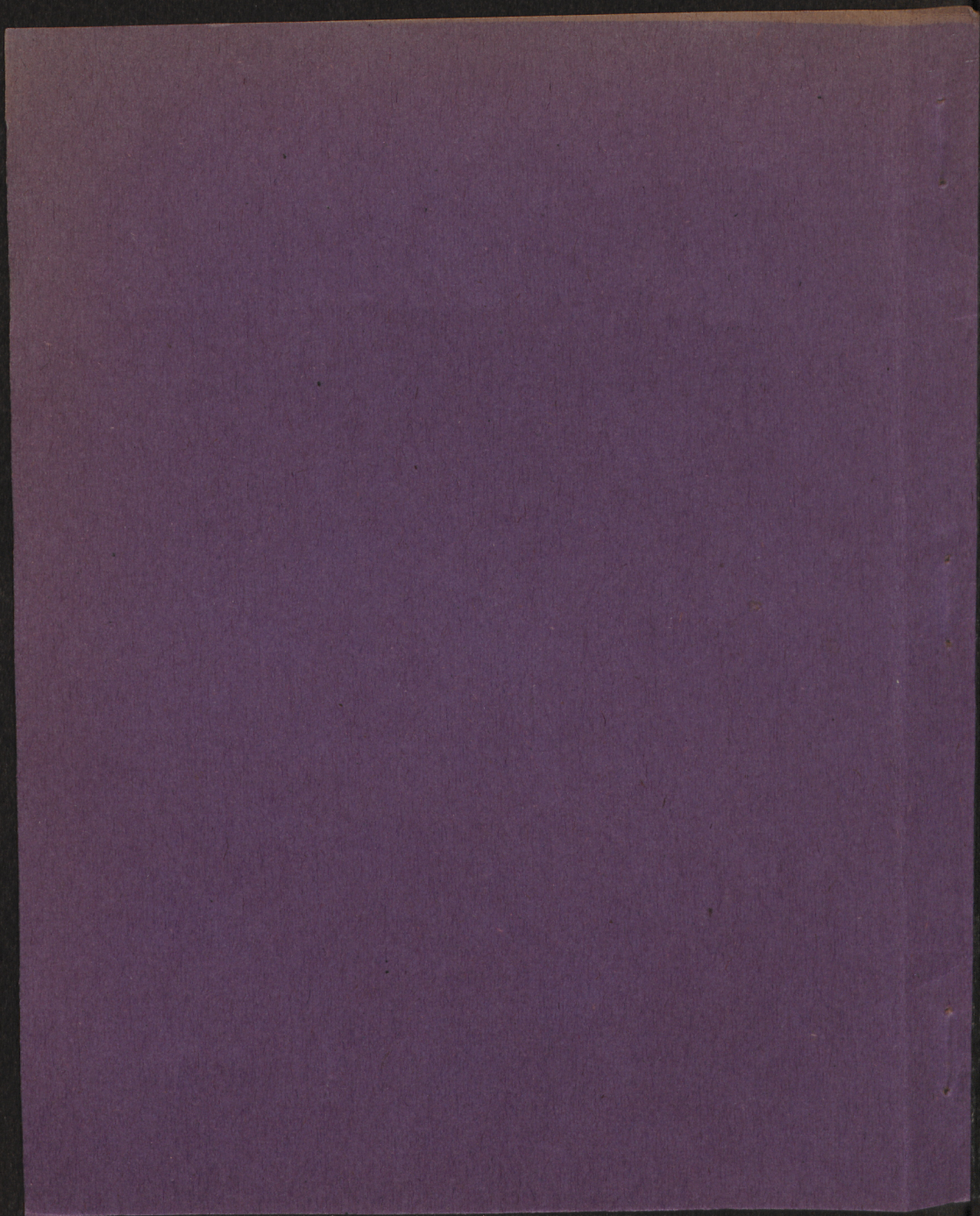

Priester Schaldensens Handb.

Ru für 1668

Johann Michel, Praes.

Achatus Christianus Ranger

EXERCITATIO JURIDICA
De
INDUCIIS
MORATORIIS
PRIVATIS,

Quam

D. O. M. A.

Magnifici Jctorum Ordinis

consensu,

PRÆSIDE

NOBILISSIMO ET CONSULTISSIMO

VIRO,

DN. JOANNE MITZELN,

J. U. D.

Favitore suo æternum suspiciendo,

In illustri Varnianâ,

defendet

ACHATIUS CHRISTIANUS *Rangeri*

Prutenus,

In auditorio Majori,

ad d. XI. Martii.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. 1668.

Admodum REVERENDO, PRÆCLARIS-
SIMO atq; eximie DOCTO.

VIR O

DN.

M. JOANNI
CHRISTIANO
ISINGIO,

Ecclesiæ Cathedralis, quæ Regio-
monti Borussorum est, Archidiacono vi-
gilantissimo, Orthodoxæ religionis
LUTHERANÆ ac veritatis cœ-
lestis propugnatori acerrimo,

Fautori juxta ac Benefactori suo
PARENTIS loco, tergemino obser-
vantia cultu perpetim devenerando,
suspiciendo,

In grati animi τεκμήριον, humillimam sui, suorumq;
studiorum commendationem ἄσκησα hoc con-
secrare ut debuit, sic voluit

ACHATIUS CHRISTIANUS Xanger.

In nomine ejus, qui universo humano ge-
neri salutare tulit leges, JESU CHRISTI,

Nov. L. 1. pr.

TITULUS. I.

Continens partem prooemialem.

§. I.

Um inter complura alia, Divino pa-
riter ac Humano jure, prodita *ἡτοιμα-
κότων* sive depauperatorum debito-
rum subsidia, præ reliquis insigni se
æquitate commendent INDU CIÆ
seu dilationes MORATORIÆ istæ,
quas *Creditores* depauperatis conce-
dunt debitoribus, quasq; adeò ab
Autoribus suis, ad differentiam illa-
rum, quæ, vel mediante Rescripto,

regulariter à *Majestate* impetrantur, l. 2. & 4. C. de prec. Imp. Off.
frustrà harum LL sensum aliò trahentibus Cuj. 2. Obs. 10. Fab. Erri
Pragm. 25. Err. 5. Pac. Anal. ad all. Tit. C. n. 11. vel interveniente
Magistratus inferioris decreto, idq; sive ex legum præscripto, vide
§. 3. Inst. de Off. jud. l. 31. de re jud. l. 3. C. de us. rer. jud. c. 26. X. de
off. & pot. jud. del. sive ex mero arbitrio definiuntur v. l. 2. de re
jud. c. 15. fin. X. de sent. & re jud. Mev. latè Norm. Æquit. c. 2. n. 140.

A 2

& seq.

§ seqq. § sect. 9. c. 4. n. 6. Carpz: Af. deb: Th. 60. indeq; publice vocantur, rectè dixeris PRIVATAS, l. ult. C. qui bon. ced. poss. junct: §. 10. f. de Except: de his quædam percurrere visum fuit.

§. 2. Illam autem *Induciarum* vocem, à re militari, ad civilem, quo nihil frequentius, translatam v. l. 19. §. 1. de capt. & postl. ubi Gloss. sive à Die, ut Varr. sive ab *initu* & *introitu* in castra hostium, ut Aur. Opil. sive ab his, per quendam coitum ac copulam connexis voculis, inde, uti, jam, ut Gell. 1. Noct. Att: 25. sive ab *indiem* otium dando, ut Don: ad Ter: Ep: 7. Sc: 1. v. 15. sive ab *inducendo*, ut Becm: Orig: LL. sive deniq; ab hisce dictionibus *indu otium*, ut Grot: lib. 3. c. 21. §. 3. de J. B. & P. ex penitiori antiquitate placet, neq; nobis displicet, in præsens derives, nobis nunc quidem perinde est, modò apta nostro argumento ipsi servetur significatio, quâ pactitiam inter creditorem debitoremq; denotat dilationem sive moram (unde etiam hæ ipsæ *induciæ*, *moratorie*, perperam verò, *mercatorie*, v. Th. 2. Diss: Nob. Dn. Praef. de Indult: morat: cognominantur) quâ durante, nihil quicquam à debitore exigì potest. C. un: X. plus petit: §. 10. f. de Exc. Quæ verò ratio, quod hæ etiam *privata* vocentur, paulò ante dictum, nec ergo hîc repetendum.

§. 3. Ex his jam quoq; de *πλυσσημία* vocis *Induciarum* constare potest; interdum enim, idq; propriè, de conventâ armorum cessatione inter hostes, Græcis *ἐκεχειρία*, accipitur, v. l. all. 19. §. 1. de capt: Gloss. in l. 5. §. 1. de pact. Unde venustè admodum ad comicum duellum hanc vocem transtulit Plaut: Amph: act: 1. Sc: 1. v. 234. Quin & eandem, ad aliarum quoq; rerû remissam à solitâ & consvetâ occupatione cessationem, passim non inelegantèr traduci, nisi esset à scopo nostro alienum, probatu oppidò esset proclive. Sed magis hujus loci est, quod *induciarum* appellatio in jure sæpissimè, pro quavis judiciali sumatur dilatione v. c. 2. & 3. X. de dilat: l. 26. C. de Fidej. l. un: C. in quib: caus. milit: Auth: si appell: C. de temp. ap: & in specie pro dilatione debitori

tori concessâ c. un: X. de plus petit: l. 3. §. 1. C. de Us. rer. jud: auth: C. ubi de crim: l. 12. §. 4. C. de reb: cred: l. ult: C. qui bon: ced: §. 10. J. de Except: Gloss. ad l. 10. de pact: verb: Hypoth: & ad l. 41. de judic, Freund: de Refer: Mor. Concl: 4. n. 26.

§. 4. Synonyma Induciarum nostrarum accumularunt Freund: all: l. Limn: de J. P. l. 4. c. 8. n. 321. May: c. tr: c. 4. / 8 pr: proinde insigniores hic duntaxat subnotabimus; Imperiti istas vocant Industrias, v. Theß. decis. 186. pr: Limn: all: l. Doctiores latine, Exceptiones, ex all: §. 10. J. de Except: & Præscriptiones l. 4. C. de pree: Imp: off. Cautiones Rebuff. d. lit. dil. A. 1. Gl: 1. n. 3. moratorias, it: Dilationes seu Inducias solutionum, Gloss: in c. 12. verb: dilar: X. de Except: Ludov: ad §. 10. J. de Except: n. 2. Kinschot: tot: tr: de Ind: solut: Græce ἀναχωρῆς & c. v. Cuj: ad Tit: C. qui bon: ced: in parat: Gallicè, Respits. Rebuff. c. l. n. 1. Germ. Fristen zur Bezahlung Preusch. Or. L. 1. Tit: 24. Arr: 26. §. 1. it, Anstand. Wehn: obs. pract. b. v. Quin & literæ Conformationum, de praxi Brabantia, & Brieffe van Respits off Utterminatie/juxta stilum Batavicum vocantur: quamquam hæ posteriores denominationes, ut & Quinquennialium, appellatio publicis Induciis frequentiori videantur usu tribui, v. Kinschot. c. tr: c. 7. n. 4. & pass. tot: tr: Vinn: Comm: ad §. 10. J. de Except: & §. 6. J. de J. N. G. & C. Maul: de Cess: Bon: Tit: 7. propius vero ipsarum naturæ congruit, cum Majoriæ & Concurrentiæ, quanquam id rarius fiat, indigitantur Freund: c. concl: n. 33.

§. 5. Sunt autem, nostræ hæ INDUCIÆ MORATORIÆ PRIVATÆ nobis, dilationes depauperatis debitoribus à Creditoribus, ad certum tempus, hunc in finem concessæ, ut illi ab exactionibus creditorum interea immunes, ad persolvenda, finitis induciis, debita, se quoquo possibili modo, parare possint arg. l. ult. C. qui bon. ced. ubi Perez. & Brunnm: §. 10. J. de Except. ubi Dd. Fab: Cod. l. 7. t. 31. Def. 3. Brun. de Cess. bon. qv. 26. pr. & qv. 27. pr. Col. de proc. Execut. p. l. c. 4. n. 14. Wehn. c. l. Manz. Patr: Deb: qv. ult. Dec. ult. n. 4. May. c. tr. c. 3. n. 81. & seqq. Carpz. Af. deb. 63. n. 66. seqq. Freund. c. tr. concl. 5.

A 3

§. 6. Li-

§. 6. Licet autem illarum *essentiales*, secundum suas species, *distinctiones* non agnoscamus; *accidentales* tamen, secundum externas quasdam dari qualitates, non negamus; ut ecce, pro diverso per illas concessio spatio, *in semestres*, *annales biennales*, *quinquennales* &c. possunt discriminari, v. *Ibess. decis. 186. n. 8. Cuj. 2. obs. 10. Freund. concl. 48. n. 27. & seqq.* sic eadem quoque dividi possent, in *speciales*, quæ uni personæ, & *generales*, quæ provinciæ, Universitati, aut Collegio indulgentur. *Brunum. ad c. l. ult. C. qui bon. ced. Mæv. c. tr. c. 5. n. 204. & seqq.* Sic etiam illas dispescere liceret, quod quædam *solo creditorum consensu*, adeoque facultate merè privatâ, quædam vero, *accedente ad voluntatem Creditorum simul & Magistratus auctoritate*, emanent. *Freund. c. tr. concl. 4. n. 90. & seqq. Mæv. c. tr. c. 3. n. 190. plur. v. ap. Cuch. de præscr. mor. n. 14. seqq.* Sed hæc nunc *omni præmissis* præmittere habuimus; fænerabuntur singula lucem, ex illis quæ sequuntur.

TITULUS II. Continens Causas Externas Partis Essentialis.

§. 1. *Causam* nostrarum induciarum *Efficientem* duplicem statuimus, *remotam* unam, alteram *propinquam*. *Remota* est Jus Civile, & in specie, *Jus Constitutionum*, uti patet ex *l. ult. C. qui bon. ced. poss.* Cujus auctor Imp. Justinianus. Ultra enim istius, aut saltem Imp. Gratiani, Valent. & Theodos. tempora, harum induciarum observationem vix extendi posse adserit, *Carpz. J. R. S. p. 2. Const. 22. Def. 29. pr. Af. deb. Th. 61. 22. & Th. 63. 66.* licet hæc adsertio, si de primâ harum induciarum origine simpliciter accipiat, tum ob alia multa, tum ob illa, quæ tradit, *Greg. Tholos. Synt. jur. l. 22. c. 7.* suo non careat scrupulo, quem tamen
hîc an

hic anxie non excutimus. Planè id certum, vetustiore nullo illarum in nostro jure extare memoriam, quàm in præmemoratâ constitutione, usque adeo, ut, sicuti *Jus Constitutionum* Impp. multa benignè contra *reliquum Jus Civile*, leges putâ, SCta, Plebiscita, Magistrat. Edicta, JCtorumque authoritates introduxerit, v. *Cuj. 7. Obf. 4.* Indequè etiam multò difficilior hujus, quàm illius, cognitio reddita fuerit, *Cuj. præf. parat. Cod.* Sic etiam hæc Inducias, contra communis Juris Regulas, solito more jam tum receptas, summâ sanè *ratione & æquitate* approbaverit, quade re eruditè *Mev. c. tr. c. 3. pr.*

§. 2. *Causa* vero *Efficiens propinqua*, nobis duplex, *Principalis* atque *Instrumentalis*. *Principalis* iterum in *xupios* five *primario*, & *δδύτιος* five *secundario talem* distinguitur. *Primario principalem causam* in voluntate atque consensu Creditorum statuimus, l. ult. C. qui hon. ced. poss. ibi *Perez. & Brunnm.* §. 10. 7. de Except. ubi *Dd. Anton. c. tr. concl. 4. n. 90. & seqq. Carpz. all. def. & Af. deb. Tb. 63. pr. Col. proc. Exec. l. 1. c. 3. n. 15. Manz. c. l. num. 2. Mev. c. tr. c. 3. n. 190.* Creditorum autem nomine, nobis non solum veniunt illi, qui pecuniam crediderunt, sed omnes quibus ex quâcunque actione vel persecutione aliquid debetur per l. 10. 11. & 12. de V. S. Porro *minus principalis* denuò nobis in *αενα-ταρκτην* & *αενηγμενν* dispescitur. *Prior*, five *extrinsecus impellens causa*, præprimis afflicta est Debitorum conditio, quam, five propria ipsorum, five malignantis fortunæ culpa causata est, ex communi *Dd.* opinione, perinde hîc censere debemus, ut paulo post latius dicetur v. *Ant. c. tr. concl. 23. n. 15.* *Posterior*, five *intrinsecus commovens causa*, est vel commiseratio creditorum, ob ærumnosum debitoris statum v. *Ant. c. tr. concl. 3. n. 120.* vel cupiditas consequendi id, quod denegatâ debitoribus omni locupletandi occasione, adeoq; hîc quoq; induciis, consequi haud poterant. Nec enim dabit quicquam ille, cui omnis habendi ditescendiq; facultas præcisa v. l. 12. de furt. fac. l. 6. de dol. mal. v. *Ibuseb. lit. D. concl. præf. 17. per tot.*

§. 3. *Cau-*

§. 3. Causa Instrumentalis, aut, si mavis, **Subiectum**, harum Induciarum est debitor (sive sit persona singularis, sive universitas, communio, collegium, societas) promiscue quilibet, etiam *de Tribu levi*, ut lepidè sequioris notæ debitores vocat *Waltheri*: *Post. jur. Trin.* 22 §. 340. n. 1). Nec enim in his privatis induciis attendimus, utrum quis suo, an alieno vitio, bonis eversus omnibus, solvere nequeat; Atque ita communiter *Dd.* vid. *Strach.* p. 6. de *Decoet.* n. 20. *Rul. de commis.* p. 4. l. 9. c. ult. n. 8. *Steph. de Jurisd.* l. 2. p. 1. c. 1. m. 2. n. 250. *Brun.* de *Cess. bon.* qv. 26 pr. *Kinschot.* c. tr. c. 12. n. 4. latè *Freund.* c. tr. concl. 23. n. 15. *Mey.* c. 3. n. 162. quod adeò prorsus singulare in hisce Induciis existit. *Publica* enim, non minus, ac cetera privilegia, debitoribus suâ culpâ depauperatis, quos alias *Bancruptores* aut *Fallitos* nuncupamus b. *Besold.* *Theol. pract.* *Speid.* *Notab. verb.* *Bancroft.* neutiquam conceduntur. *Freund.* concl. all. pr. *Mey.* c. tr. c. 5. & ult. per tot. *Nob. Dn. Pras. Disp.* all. Tb. 20. & seqq. cum all. *Dd.* Unde etiam communem istam *Dd.* assertionem, de Induciis privatis ita promiscue concedendis, non immeritò in dubium vocat *Manz.* c. l. n. 36. & exsertè negat *Cueb. de præs. Morat.* 30. Sanè de moribus Galliæ, tantum abest, ut illis, qui suo vitio facultates suas decoxerunt, hæ induciæ possint concedi, ut si id creditores fecerint, crediti jus omne amittant ex *Edict. Henrici IV. Reg. Gall. de A. 1609. quod allegat. Ant.* c. l. n. 17. Nos autem ne videamur illa, quæ interpretationem hætenus certam habuerunt, temere inmutare l. 23. de *LL.* & per hoc, quod ajunt senes de ponte de jicere velle, licet plures in contrarium nobis haut desint rationes, communi *Dd.* opinioni in præsens favebimus.

§. 4. Duobus autem præsertim modis (ad hos enim alii reduci possunt) nostras inducias Debitor consequitur. *Aut* enim *privatim*, de concedendis induciis, creditores suos, sive singulos, sive conjunctos interpellat, illarumque bonâ ipsorum gratiâ benignâve conventionem potitur arg. §. 10. *J. de Except. v.*

Manz.

Manz: l. c. n. 79. May: c. tr: c. 3. n. 84. & seqq: Aut vero consensui ipsorum diffidens, discordantesque sive præfagiens, sive jam ante expertus sententias coram Magistratu, citatis creditoribus, nisi inducias concedere velint, bonis cessurum se proponit, atque ita tum demum hæc Inducias consequitur, si Major Pars creditorum in illas consenserit l. ult: C. qui bon: ced: poss: Brun: c. tr: q. 21. Princ: Jam, cum debitoribus ante omnia eo contendendum, ut propitiâ potius creditorum voluntate, quam aliis subleventur modis; longè sibi prudentius consulunt, si priori illo modo Inducias impetrare satagant May: c. tr: c. 3. pr: quæq; adeò, si, edoctâ paupertate, ipsis haud fuerint denegatæ, sed concordii concessione indultæ, præcisè Magistratus aditionem atque confirmationem haud requirunt. Quid enim opus vivi prætoris aditione, quidve necesse est precibus quærere id, quod ipso jure competit. l. 1. C. de Theß: l. 16. de Min: fac: l. 7. §. ult: de Pact: Carpz: Af: deb: Tb: 63. n. 68. quanquam, ad majorem rei securitatem, Magistratus approbationem recte requiri, & ita quotidie praticari, non negemus Anton: c. tr: concl: 14. per tot: Brun: c. tr: q. 21. n. 61 princ: May: c. 3. n. 190. & seqq.

§. 5. Posteriori vero casu, & ubi debitor, sive jam antè præfagiens, sive jam tum expertus discordantem creditorum, super induciarum concessione voluntatem, coram Magistratu citatis creditoribus, nisi sibi Induciæ concedantur, bonis se cessurum proposuerit, Magistratus suam interponet auctoritatem; Decretoque illorum creditorum, qui vel majori numero vel certè majori crediti summâ reliquis præcellunt, sententiam valere jubebit l. ult: C. qui bon: ced: poss: fac: l. 7. §. ult: l. 8. 9. 10. d. pact. Pr: Lt. L. 1. Tit: 24. Art: 16. §. 1. adeoque pro distinctis hiscè seqq. casibus, distinctè suo utetur officio. Si enim illorum, qui in dilationem consentiunt, sint numero plures, quantitas quæque ipsis debita sit Major reliquorum dissentientium quantitate, horum procul dubio præ valebit sententia per text: all: ubi

B

commu.

communiter ferè concord. Dd. Idem II. obtinebit, si qui dilatio-
nem concedant, sint numero pauciores, potiores verò quantitate
debiti, adeò, ut licet unus creditorum, cui major præ reliquis
summa debetur, Inducias concefferit, ille vel solus audiat
per l. all: ult: C. qui bon: ced: pos: Brun: ibidem, rationem vid: in l. 8.
de Pact. ubi Goth: Brun: all: l. Mav. c. tr. c. 3. n. 98.

§. 6. Si vero III, ab utrâque consentientium & dissentien-
 tium creditorum classe par fuerit nominum exacta quantitas,
 tunc classis illa prævalebit, quæ numerum habet ampliorem t. all:
 C. qui bon: ced: pos: Mav: c. l. n. 102. Quod si autem IV par sit consen-
 tientium dissentientiumque numerus, rerum quoque creditarum
 æqualis cumulus, ipsius Auctoritatem Magistratus sequi debet,
 qui reliquis dignitate præcellit arg: l. 8. de pact. ubi Gothof. ratio-
 nem v. in l. fin. de fide instrum: l. 3. de Test. Strach: c. t. p. 6. n. 10. Van-
 der de priv: cred: c. 12. Manz. c. l. n. 21. Denique si V. & numerus,
 & summa, & Dignitas, ad summâ, paria omnia inveniantur,
 audiendi sunt illi, qui ad humaniorem sententiam id est Inducias
 inclinant v. l. cit: C. de Cess. bon: ibi Gloss: & Dd. l. 8. de pact: ibi Dd:
 Brun: de cess. bon: all: l. Mav: c. l. n. 105. quanquam & in his duobus
 posterioribus casibus, si cætera deficiant, Cognatorum præcipuè
 consensum spectari affirmet Brun: c. tr. q. 23. princ: Strach. cum all:
 Dd. p. 6. n. 9. c. tr: quo tamen in passu cautè Magistratum, circa
 confirmationem Induciarum agere oportet, per illa, quæ eru-
 dite disputat Vander: de Priv: Cred. c. l.

§. 7. In omnibus autem casibus prædictis, cum de nu-
 mero creditorum quæritur, non tam horum spectandæ per-
 sonæ, quàm ipsa fortis concredita summa. Si itaque plures sint de-
 bitores, quibus una eademque summa debetur, sintque correi,
 quoad unum illud debitum, isti pro uno tantum debitore cen-
 sentur. l. 13. de Pact: Sic quoque si plures tutores pupilli debi-
 tum exegerint, unius tantum personæ vicem sustinent, per l. all:
 Strach: c. tr: p. 6. n. 10. Vander: c. tr: c. 6. n. 12. Mav: c. l. n. 105. Parè
 quoque

quoque ratione ubique attendendum, ut, cum de summâ debiti quæritur, sors simul cum usuris in unum redacta intelligatur, *per l. 9. §. f. de pact: ibi Dd. Pr. Lr. c. l. §. 3. May: c. l. n. 102.* Nec distinguimus hic inter usuras, lege non distinguente, sive istæ ex stipulatione, sive ex mora, legitimè debeantur, licet *contr: sent: Manz: c. tr: n. 20.*

§. 8. Sic quoque curatè videndum, ne *fictitii* subornentur Creditores, adeoque per horum majorem numerum, imponatur consentiendi necessitas minori *verorum* creditorum parti. Et ergo, si quis creditorum probare velit, ejusmodi personatos conceditores à Debitore subornatos fuisse, non solum omninò audiendum, sed debitorem, simul cum larvatis ejusmodi creditoribus, graviter etià poenâ falsi plectendum, censemus, *per l. 15. C. de fals. Rebuff: n. 68. c. tr: Strach: p. 6. n. 10. Manz: c. tr. n. 58. Zang: de Except: p. 2. c. 12 n. 27.* quâ vero ratione, tales fraudes præcaveri possint, *elegant: in Galliâ modum. v. per Rebuff. all. loc.* Quin & eodem modo, si quis conceditorum, Majorem Partem iniquè, aut subdole, circa harum induciarum concessionem, versatam fuisse advertat, ab interposito judicis decreto, ad Superiorem rectè appellare potest *Strach: c. l. n. 17. Manz: c. l. n. 58. Ant: concl: 15. 36. & seqq. May: l. c. n. 158.*

§. 9. An vero rectè hoc fiat, & secundum æquitatem, quod Major Pars Minori, secundum præfata præjudicet, operosa hic ambiguitate controvertunt *Dd. Add: Ruding. cent: 1. Obs: 27. n. 3.* sed cum *all: l. 6. qui bon: ced: poss.* (cum quo consentit *Pr. Lr. L. 1. Tit: 24. Art: 26. §. 1.*) disertâ sanctione, omni scrupulo remoto, rem omnem clarè decidat, de ipsius æquitate, ut hic *Dd. vestigia secuti, prolixè disputemus, vix nobis per c. 3. dist: 4. l. 3. C. de Crim: sacril: licere arbitramur.* Plane cum publicâ legis provisione Majori parti concessum etiam de ipso debito, *partem remittere*, ad hoc, ut idem facere pauciores creditores teneantur, *per l. 7. §. ult: & l. 8. 9. 10. de Pact:* Quidni etiam tali condi-

tione *dilationem* concedere posset? per l. 2. d. R. J. c. 13. X. d. R. J. in 6. præprimis, cum & aliàs in jure nostro non infrequens, ut Majoris Partis sententiam, Minor sequi cogatur, v. l. 19. ad Municip: l. 36. de Re jud: c. 5. & pass: X. de his quæ major: parti. v. Scheff: Pract: quest: 22. n. 2. Manz: c. l. n. 12. Mev: c. l. n. 95. & seqq. Sed hæc ita se habent de Jure Civili. De moribus autem Brabantia ex statuto Caroli V. A. 1544. d. 19. Maj. edito, Kinschot: c. 1. c. 3. n. 5. & c. 8. n. 5. nec non consuetudine generali Batavia, ex eodem statuto contrarium obtinere asserit Zyp: ad Tit: C. qui bon: ed: poss: Neost: Decis: 57. cui convenit Jus Lubecense L. 3. Tit: 1. Art: 13. ibi Mev: adeò, ut juxta horum locorum statuta, neutiquam, Major Pars præjudicet Minori; sed possint illi, qui non consenserunt in Inducias, jus suum contra debitorem liberrime persequi v. all: Dd: & Mev. c. l.

§. 10. Non majori quoque licentiâ, quam in priori fiebat, illam hîc moveri quæstionem credimus, per text: all: c. 3. dist: 4. l. 3. C. de crim. Sacril: an recte jure nostro dispositum ut Chirographarii creditores, si Majori præstent Numero, etiam Hypothecariis quoad Concessionem Induciarum præjudicent; cum id disertâ sanctione edicat l. ult: C. qui bon: ed: idque sub prægnanti satis ratione quam v. ap: Strach: c. l. n. 13. Manz: l. 30. cl. Carpz: Af: deb: Ib: 63. n. 79. & seqq. & præter hos, si cui lubet, videat Baldv: de pign: & Hyp: c. 19. pr: Kinschot. c. tr: c. 8. n. 3. Col: c. tr: n. 16. Carpz. J. R. S. p. 2. const: 22. def: 29. Mev. c. tr. c. 3. n. 187. Secus verò se res habet de jure Prutenico, Pri: Ur: all: l. §. 3. nec non Bavario, Bayerisch Ur: Tit: 13. Art: 15. citant: Manz: n. 49. all: l. ut & statutis Brabantia Kinschot: c. l. n. 4. Harum enim provinciarum statuta, secuta sunt jus commune: quoad consensum creditorum, ad remittendam debiti partem, quo in casu, Chirographarii neutiquam Majori præjudicant Numero, v. l. 10. pr: de pact: & ib: Dd: rationem differentia v. ap: Strach: Manz: Carpz. all: l.

§. 11. Ulti-

§. 11. Utilius multò hîc quæritur, coram quo Magistra-
tu creditores citari, decretoque interposito, siue inducias jam-
tum à Debitoribus concorditer concessas, confirmari siue Mi-
norem creditorum numerum ad consensum Majori Parti ad-
jungendum, compelli oporteat? Et licet de Jure nostro Cívili
id apud τὸν κύριον, siue illum, qui supremam in Rep: potestatem
tenet, olim factum fuisse, haut obscurè eliciatur expr: l. cit: C.
qui bon: ced: poss: v. ib: Cuj: in parat circ: fin: Mastrill: de Magistr: l.
3. c. 4. n. 457. Anton: c. tr: concl: 11. n. 5. Hodierna tamen de praxi,
apud judicem debitoris ordinarium, rectè ista omnia peragun-
tur, Gloss: Goth: & Brun: ad all: l. c. qui bon: ced: & ita aperte id di-
sponit Pr: Pr: all: l. §. 1. Anton: c. tr: concl: 13. n. 48 Manz. cum all:
Dd. d. tr: n. 43. May: col. c. 3. pass: In Gallia tamen quodammodo
hodieque Jus Civile hoc in passu servari v. ap: Rebuff: c. l. n. 35.
Hæc nunc de *Causa Efficiente* sufficiunt, sequitur *Causa Finalis* cum
adjunctis suis *Effectibus*.

§. 12. *Finem* autem harum Induciarum, pro duplici
Creditorum debitorumque respectu, duplicem facimus; alte-
rum *principalem*; alterum *secundarium*. *Principalem*, respectu
Debitorum constituimus. Hanc enim præcipuè ob causam, hæ
induciæ indulgentur, ut illi non solum acerbiores creditorum
vexationes atque persecutiones effugiant, seque ad debitam,
statim post elapsas inducias, solutionem parare possint; verum
etiam, ut habeant, quo deinde, liberatâ per solutionem fide,
se suosque honeste tolerare possint v. Rebuff: c. tr: in fin: A. 1. Gl:
1. Kinsch: c. tr. c. 7. Col: c. l. n. 14. Coll: Argent: l. 44. D. 1. Th: 102. Carpz.
As. deb. Th. 62. n. 66. *Secundarium* respectu *creditorum* intelli-
gimus, quò illi, benigna induciarum concessione consequantur
id, quod rigidiori juris sui persecutione penitus amisissent v. An-
ton: c. tr. concl. 5. n. 12. concl. 49. n. 50. latè concl. 51. per tot. May: c. tr.
c. 7. n. 96.

§. 13. *Effectus* nostrarum Induciarum, quorum alii De-
bitores

B 3

bitores, alii Creditores, alii Utrosque communiter tangunt, variis admodum sunt, & plures numero. Nos hic præcipuos referemus. Primus itaque inter hos est *prescriptio*, sive *exceptio moratoria* pacti conventi, de non petendo, intra certum indulti temporis spatium §. 10. J. d. Except: l. ult: C. qui bon: ced: Zang: d. Except: p. 2. c. 10. Col: de Except: ad c. 2. §. 8. de Except: n. 49. quæq; adeo, cum dilatoria sit, ante litis contestationem venit proponenda. Zang: al: l. §. c. 11. pr: Col: all: l. Gail: 1. Obs: 74. 2. R. J. de Anno 1654. §. 38. Pr. Gr. L. 1. Tit: 24. Art: 21. idque ex Zenonianâ correctione operabatur, ut si contra pactas Inducias Debitor creditorem convenisset, teneretur priores Inducias duplicare, & litis intentatæ sumptus refundere v. §. 10. J. de Except: §. §. 33. d. Act. l. 1. C. de plus pet. ubi Dd. c. un. X. eod. ibi Gloss: & Dd. Col. al. l. n. 51. De hodierna tamen praxi Germ. Gall. Belg. illa Induciarum duplicatio non observatur, sed absolvitur reus, cum refusione expensarum, ab illâ instantiâ, salvâ conveniendi facultate Actori, cum terminus dilationis expiraverit v. Fabr. Perez. Brunn. in l. all: C. de plus pet: Col: c. tr: c. 3. p. 4. n. 11. Schulz. Vinn. Waff: ad §. 33. de Act: ib: all: Dd. cui frequentiori praxi etiam *jus Pruten.* accedit L. 1. Tit. 14. Art. 9.

§. 14. Hac itaque exceptione tutus Debitor, omnes omnino debitorum impetitiones atque inquietationes, ipsum in melioratione suæ sortis impediennes, (quales sunt v. c. *Arrestationes, Incarcerationes, Executiones* etiam provisionales &c.) ad indultum tempus elidit Fab. l. 1. Tit: 9. Def. 22. Reb. d. tr. n. 71. Mev: c. 3. n. 201. & c. 7. n. 97. modò, ne durante dilatione, culpâ suâ facultates suas magis magisque subverteret, aut e contrario ad pinguiorem perveniret fortunam, tunc enim securitas ista cessaret vid. Nob: Dn. Pras. Disp. de Indult. mor. Th. 25. 26. Atq; ita quoque quæ ad confirmandum jus creditoris faciunt, putâ *recognitio manus ac sigilli, rationes reddenda ac liquidanda, qualiscunq; debiti probatio* &c. recte etiam durante dilatione à debitore eriguntur

guntur *May. c. tr. c. 7. n. 107. § segg* Sed & compensatione Creditor contra Debitorem uti potest *p. l. 4. qui pot. in pign. l. 15. remrat. bab. nec non retentione p. l. 33. d. Cond. indeb. F. all. l. def. 13.* modo, ne quis illa retineat, quæ debitori ad recuperandas opes sunt necessaria *May. c. l. fin.* Interim, si debitor à suo recedens jure, ultrò, etiam pendentibus Induciis,olvere velit, hoc ipsi haud negatum putamus *p. l. 70. l. 98. §. 4. d. sol. l. 50. d. Obl. § Act.*

§. 15. Sed an ne & hoc præstant hæ induciæ, ne ipsis durantebus usura currant? Quamquam id bene plures affirmari non ignoremus; Nos tamen illas regulariter currere tuebimur: imprimis, si illæ ex stipulatione aut morâ ante inducias impetratas commissæ, debeantur, *per illa quæ prolixè Freund. c. tr. concl. 61. May: c. tr. c. 4. p. 8.* Ante tamen omnia formulam atque tenorem conventionis, inter creditorem debitoremque super his induciis pactæ, inspiciendum putamus, quippe ut aliis negotiis, sic & huic, talia per conventionem partium adjecta pacta, rem omnem liquidò expediunt *l. 1. §. 6. ff. depos. l. 23. d. R. J.*

§. 16. Idem faciendum remur, si dubitetur, an fidejussoribus quoque profint Induciæ principali indultæ? Sane regulariter, & nisi aut renunciarint huic beneficio, aut se, ut principales, als selbst schuldener / obligaverint, has quoque ipsis prodesse penes nos est indubium. Est enim explorati juris, Exceptiones, non ex Superiorum gratia, aut singulari principalis respectu sed ex contractu principali acquisitas, adeoque rei non persona coherentes, etiam in fidejussorem transire *l. 15. l. 32. de Fidej. l. 7. §. 1. l. 19. de Except.* nec tali in casu deteriore esse debere conditionem fidejussoris, quàm principalis *l. 8. §. 7. de Fidej. l. ult. §. fin. C. d. Usur. rer. jud. ne urgeamus, Exceptiones ex pacto temporali (cujus naturam etiam nostræ habent induciæ) principali competentes, etiam fidejussoribus prodesse v. l. 21. §. fin. l. 32. de Pact. l. all. fin. §. f. C. d. Us. rer. jud. Carpz. R. S. J. 2. Const. 9. Def. 23. Freund. c. tr. concl. 65. n. 150. May. c. 3. n. 208. § 7. n. 2. 6. quam*

quam creditoribus, in Inducias iuste non consentientibus, fidejussores, non obstante dilatione, convenire licitum asserant *Dd. Strach. c. l. p. 6. n. 13. Col. Proc. Exec. c. l. n. 18. Manz. c. l. n. 57. May. c. 3. n. 208.*

§. 17. Atque ita quoque decidenda quæstio, utrum hæc induciæ defuncto concessæ, *ad heredes transeant*, & ab ipsis continuari possint? Regulariter enim & hoc affirmandum putamus *p. l. 9. d. Prob. 2. Feud. 90. l. 13. C. d. Contr. Stipul. nec aliàs in jure nostro novum*, ut tempus à defuncto coëptum, ab heredibus continuetur *v. l. 8. §. 1. d. lib. leg. §. 12. J. de Usuc. l. 23. pr. d. acquir. poss. Freund. c. tr. concl. 84. n. 49. May. c. 3. n. 102.* quia imò & ipsos heredes, de Induciis, ad solvenda defuncti bona, rectè pacisci censemus *arg. l. 7. §. 18. & 19. cum LL. seqq. de Pact. rationem v. in §. 1. Inst. qui & ex quib. caus.*

§. 18. Sed an per inducias impetratas *cessione bonorum*, privetur debitor? Si debitorem durante dilatione malignior fortuna afflisset magis, quàm sublevasset, nullam utique solidam videmus proponi rationem, ob quam hæc ipsi denegari debeat, præsertim, cum omnium beneficiorum paupertatis, & proinde quoque *cessione bonorum*, tam diu durare debeat æquitas, quamdiu infelix durat rerum calamitas! *v. May. c. tr. c. 4. §. 5. n. 55. quam nostram adsertionem etiam præjudicio firmat Rebuff. d. tr. n. 61. Nisi forsitan debitor, se suasque facultates, durante dilatione, propriâ culpâ attrivisset magis, quàm locupletasset, tum enim rectè hoc privaretur beneficio, arg. l. 203. d. R. J. l. 8. §. 14. de inoff. Test. l. 37. d. Min. Cujac. in parat. ad tit. Cod. qui bon. ced. Gloss. c. l. Brunnm. in l. ult. C. eod. Schneidvv. Myns. Hapr. in §. ult. J. de Act. Brun. c. tr. §. 19. pr. §. 4. Coll. Arg. ad Tit. ff. d. Cess. bon. Tb. 5. n. 5. Manz. c. tr. D. 2. q. 8. n. 71. Hæc de Causis nostri Themat. Externis.*

TITU.

TITULUS III.

Causas referens internas.

§. 1. Inter has prima est Causa Materialis, ipsa autem est ~~vel subjectiva, vel objectiva~~. Subjectum nostri Thematis est Debitor promiscuè quilibet, sive propriâ suâ, sive alienâ culpâ bonis exutus, de quo §. 3. Tit. prac: Objectum est Debitum Promiscuè quodlibet, sive privilegiatum, sive non privilegiatum, ita ~~passet~~ ex l. fin. C. qui bon. ced. l. 10. pr. d. pact. ubi Dd. adeò, ut indifferenter Minor Pars, etiamsi magis privilegiata, necesse habeat consentire, in Inducias, à Majori Parte, licet minùs, aut planè non privilegiata, concessas, Manz. c. tr. n. 30. May. l. c. n. 188. quam tamen generalem assertionem, cum moderamine quodam omnino accipi, & præcipuè isto in casu locum habere debere putamus, ubi Minor pars licet magis privilegiata, Majori *injustè reclamet*, nec ita justam dissentiendi causam habeat, quippe qualem injustam contradictionem, jura nostra aliàs quoque non attendant, sed potius pro consensu accipiant, v. l. 22. §. 6. d. sol. matr. ibi Gotb. At si Minor Pars justam habeat dissentiendi causam, ut in seqq. casibus, non ita temerè, atque eodem modo semper Majoris Partis judicio standum arbitramur.

§. 2. Etenim, Si I. Pia Corpora, ut Ecclesiæ, Scholæ, Orphanotroph. Nosocom. &c. Personæ Miserales, ut pupilli, viduæ, furiosi, mente capti, valetudinarii, ipso debitore pauperiores &c. se, quo manus, durantibus induciis, ad victum porrigant, neutiquam habere, adeoque vitam inopem, dilatâ Solutione, tolerare haud posse, legitime edoceant, quis hos audiendos negaret, v. Auth. cas. l. 12. §. 3. d. SS. ^{cel} ~~Tam~~ c. f. e. 6. q. 1. c. 70. 71. ⁷⁰ ~~Caus. 1.~~ 9. 2. Menoeb. 226. q. 1. 2. Cas. 203. n. 20. Fab. l. 1. r. 9. def. 20. Rebuff. c. tr. n. 25. 32. Kinsch. d. tr. c. 8. Ant. concl. 32. 33. May. all. l. 7. n. 62. n. 242. Si II. Fiscus, ob delicta ante commissâ, multam; aut Ærarium Reip: tributa exigens, nollet in Inducias consentire, neutrum, nisi speciali Superioris concessione, repellendum

C

dum

dum putamus. Si enim *Fiscus*, proposito in casu non audiat, flagitiis præsidium quæritur quod indignum nimis, nimisque impium *text: in l. 7. f. G. d. nat. lib. fac. l. 38. d. R. V. c. 23. X. d. Rescr: Brun. d. cess: bon: qv. 28. princ. Freund. concl. 38.* Si vero *Ærarium* negligeretur, læderetur salus publica, cujus interest, talia debita ocysime exsolvi *v. Nov. 17. c. 7. §. 1. Rebuff. c. tr. n. 31. Kinsch: c. 8. n. 7. Freund. concl. 31. Mæv. c. 6. n. 55. c. tr.*

§. 3. Sic quoque *III. cum* nec per expressam fieri possit conventionem, ut quis *rem emptam*, simul *cum pretio* possideat, *l. 11. §. 18. l. 50. d. Act. Empt.* Si tali in casu venditor nolle in Inducias consentire, utique audiendum credimus *Reb. all. l. n. 43. Fab. c. l. des. 11. Si IV. Locatores* aut *Commodatores* rerum, quas debitor adhuc tenet, iisque utitur, fruitur: si, qui bonâ fide quicquam *deposuerunt*, pretiumve *pro re lutione pignoris* jam solverunt, nec tamen hæc talia receperunt, Induciis reclamant, his dilationem a Majori Parte concessam, neutiquam præjudicare censemus; qui enim res prædictas, cum legitime debeat, restituere, sciens prudens recusat, prout in propositis casibus debitor facit, is dolo agere videtur *l. 36. de pecul: conf. l. 11. C. depos.* Sed dolo agentibus jura nostra subveniri plane nolunt. *l. 1. §. 2. l. 2. §. 3. ad SCtm. Vellej. add. l. 1. §. 1. de dol. mal. l. 31. de Rec. qui arb: quin potius, paupertate illum publicè laborare volunt, qui id publicè commeritus fuerit. l. 31. depos. v. Rebuff. c. l. n. 37. & seq. Kinsch. c. 8. Freund. Concl. 43. & seqq: Mæv. c. tr. c. 7. paß.*

§. 4. Nec absq; ratione videmur *V. dubitare*, an Major Pars creditorum noceat isti, qui jam ante Inducias, *litem in judicio* debitori *moverit*, aut vero jam antè, *sententiam executionemve* contra eundem impetraverit. Planè, cum ipsa Majestas, in istiusmodi debitis regulariter inducias concedere nequeat, *v. latè Freund. c. tr. concl. 27. Mæv. c. 5. n. 197.* quis id privatis licere temere asserat *Reb. c. l. n. 19. Kinsch. c. 7. per tot: Peck. c. t. jur. Siß. c. 31. fin: Sane VI in casu, ubi quis juramento sciens prudens, in specie huic quoque Induciarum renuntiavit beneficio, neq; Majorem credi-*

creditorum partem cuiquam præjudicare, nec debitorem inducias salvâ conscientia prætexere posse arbitramur v. l. 14. §. 10. *ibz Gotb. de edil. edict. & l. 7. C. d. Cond. inserti fin. l. 34. C. de Trans. c. 28. X. de Jurej. c. 2. de pact. X. in 6. Reb. c. l. n. 22. Kinsch. c. tr. c. 8. n. 18. Col. proc. exec. p. 1. c. 4. n. 16. Tusch. L. M. concl. 383. n. 14. Manz. c. l. n. 45. etiam si Majestas Juramentum relaxaverit Mav. c. tr. c. ult. per tot. imprimis n. 127. quod & verum arbitramur, si etiam absque Juramento, simpliciter, modo sciens, prudens & in specie huic beneficio renunciatum esset per text. all. Reb. c. tr. n. 29. Kinsch. l. c. n. 11. Mav. all. l. quanquam huic beneficio renunciari posse, neget Butrig. sing. tr. de Renuntiat.*

§. 5. Plura hîc rectè possemus excipere Debita, imprimis *recentia futura, dotalia, in mero debitoris facto consistentia, pœnalia* imprimis si suâ culpa debitor bonis lapsus, nec non ista ferè omnia, quæ in *Induciis publicis* regulariter excipi solent, de quibus v. Rebuff. Kinsch. Fabr. Menoch. Col. Freund. Manz. Carpz. Mav. all. l. Disput. Nob. Dn. Pres. all. Tb. 33. & seqq. Verùm, cum ob infinitas rerum humanarum, quas semper natura novas edere properat formas v. l. 2. §. 18. C. d. J. V. E. F. 2. t. 24. §. 2. v. prædictis modis Nov. 7. c. 2. pr. sigillatim ista ita accuratè præscribi nequeant, hæc talia iudicis arbitrio, cum hoc monito subijcimus; cum undiq; ita creditoribus prospiciendum, ne debitores graventur v. c. 3. Nov. 4. fin. ita pro suâ prudentiâ omnia moderari ipsam oportet, ut nec delicatus nimium debitor, nec morosus nimium creditor audiatur. l. 25. de pign. act. & proinde ne de hoc medio, ceu vero justitiæ tramite, devians cadat, semper timeat, tremensque in omni negotio formidet c. 10. Dist. 45. Hæc de causa *Materiali* sive *objecto* nostri Thematis.

§. 6. Causa vero *formalis* sive *essentialia* harum induciarum *Requisita* præcipue hæc sunt I. est *consensus* creditorum sive omnium, sive Majoris Partis v. §. 2. & 4. tit. 2. supr. ibi all. Dd. an vero iste consensus in illo casu, ubi concorditer omnes creditores in *Inducias* consentiunt, sive à singulis singulariter, sive ab

omnibus conjunctim, impetretur, nobis nunc quidem perinde est *v. Strach. p. 6. c. n. 9. & 19. Manz. c. tr. n. 39. May. c. 3. n. 152.* In illo verò casu, quem Nos suprà, *secundum* consequendarum Induciarum *modum* constituimus, & ubi secundum plurium sententiam, concedendæ induciæ, necesse est *II* ut omnes omninò creditores *unum in locum conveniant*, & communi consensu declarent, utrum inducias concedere velint, nec ne, *l. 7. § 19. d. Pact. l. 10. eod. l. fin. C. qui bon. ced. Tusch. all. l. n. 14. Manz. n. 38. May. 152. & seq.* Etenim si omnes non convenerint, præsentibus quidem & consentientes obligantur, absentibus verò integra sui juris persecutio manet, nec his quicquam præjudicatur *May. all. ll. & Dd. quanquam de consuetudine quorundam locorum sufficiat, modò major creditorum pars convenerit, inque inducias consenserit v. Reb. all. l. n. 55. Fab. eod. l. t. 9. def. 21.*

§. 7. Ad hoc verò, ut omnes convenire possint, requiritur *III. ut omnes citentur per l. 39. de Adopt. l. 47. de re jud. l. 29. §. fin. d. min. Tusch. all. l. n. 14. Brunnm. ad l. cit. C. qui bon. ced. idque pro re natà, sive citatione ordinaria personali, sive subsidiaria edictali, ad hoc, ut in præfixo termino comparentes, jus suum deducant, & vel agenda perficiant, vel quas se habere putant rationes, in contrarium tempestivè proferant, additâ comminatione præjudicii & præclusionis, erga non comparentes, aut negligentes, egregiè hoc May. c. 3. c. tr. n. 118. idque talis citatio operatur, ut absentes postea non audiantur, sed non attentâ serâ illorum contradictione, ratum maneat, quod gestum est. arg. l. 6. C. de remiss. pign. May. c. tr. c. 3. n. 123. Manz. n. 41. c. tr. nisi quis justas absentia causas allegaverit, illasq; recte probaverit; tum enim sublato tali impedimento, huic quidem subvenitur, illa tamen valida manent, quæ talia futura fuissent, si maturè contradictum fuisset. May. l. c. An vero semel aut pluries, creditores citandi, secundum mores cujusq; provinciæ variare putamus; Regulariter tamen, ad præclusionem juris, binam citationem jurisprudentiam requirere *ex all. Dd. probat. May. ibid. n. 125.**

§. 8. Re-

§. 8. Requiritur IV. Debitor usque adeo bonis everfus omnibus, ut nisi Induciæ ipsi concedantur, bonis *cedere* aut *carcerem subire* teneatur. *Tusch: c. l. n. 11. Brun: d. cess: bon: qv. 21. pr. Mæv: c. l. n. 158. V. Neccessaria est debitorum sive aris alieni probatio, arg: l. 2. de prob. l. 3. C. eod. l. 5. C. de pign: act: l. 2. C. d. Test: quæ sive exhibitio bonorum omnium arisq; alieni Inventario, libro-
verationum quantitatem & qualitatem singulorum debitorum, continente, sive aliis etiam modis, aut moribus receptis, aut arbitrio judicis relictis, expediri potest, Reb: d. l. n. 56. Fab: c. tr. el. 21. n. 9. Manz: c. tr: Dec: 2. q. 4. & s. quanquam si tales bonorum nominumq; designationes juramento confirmari aut ad reprobationem admitti se peterent creditores omninò audientes censeamus arg: l. 27. §. 3. d. pact: Strach: c. tr: p. 6. n. 10. Fab. def. all: n. 13. Mæv: c. 5. n. 16. seq: c. 3. n. 161. Id quod adeo verum, ut induciis jam concessis, sive falsorum creditorum suppositione, sive aliis machinationibus dolosè debitorem egisse appareat, omnis retrò actus rescindatur, tum quoad hos, qui fraudibus inducti in inducias consenserunt, tum qui consentire recusarunt, Reb: all: l. n. 58. latè Freund: c. tr: concl: 15. n. 67. & seqq: Mæv: c. 3. c. tr: n. 165. & 201. v. §. 4. supra Tit: 2.*

§. 9. Requiritur VI. Decretum Judicis, & licet hoc in *pri-
ori* isto casu, quem *suprà* all: §. 4. formavimus, ita præcisè non requiratur v. *Mæv: c. l. n. 191. in posteriori* tamen casu omnino exigitur arg: l. 7. §. 19. d. Pact: *Tusch: l. D. concl: 108. pr: Strach: c. l. n. 9. Brun: c. tr: q. 22. n. 4. Manz: c. tr: 43. Mæv: c. l. n. 196.* in cujus tamen in terpositione, ob fraudes, quæ ad expeditiorem induciarum impetrationem usurpari solent, non ita facilis, sed circumspèctus admodum & cautus esse debet *Strach: l. c. n. 17. Seq: VII. quoque* necesse est, *ne immodicà dilatione* Major pars *Minori* præjudicet, sed ut Induciarum spatium, à prudente Magistratus judicio, pro re & conditione, tam debitorum, quam creditorum, ad justum redigatur modum. *Mæv: c. 3. n. 197. Neuti-*
quam tamen cum illis facere possumus, qui præcisè intra quin-

quennium, has inducias coarctant; quin potius istarum sive extensionem, sive arctationem, vel à voluntate creditorum, vel judicis moderamine dependere existimamus v. *Kinsch: c. 17. c. tr. n. 3. Freund: Concl: 48. Umm: disp: 8. n. 26. May: n. 203. c. 3.* Currere autem hoc induciarum tempus occipit, à die conventionis ritè factæ, decretoque judicis interposito, *Reb: c. 1 n. 48. Kinsch: c. 12. c. tr.*

§. 10. Tandem & Cautionem alii a Debitore præstandam exigunt, in tantum, ut ne quidem *juratoria* sufficere, sed omnino aut *Fidejussoriam* aut *pignoratitiam* locum habere contendunt v. *Brun: c. tr. q. 7. pr: Reb: all: l. n. 48. Kinsch: c. 3. n. 4. Peck: de jur: sist: c. 3).* Nos, cum *Mayo* inter *validitatem* & *securitatem* Induciarum distinguentes, cum in *Privatis Induciis* nullâ lege cautio præstari jubeatur, rectè etiam absq; illâ, istas suscipere existimamus: imprimis, sive illam expresse, sive tacite creditores remittant, *Gail: 2. obs. 46. Wurmb: l. 1. t. 25. obs. 9. May: c. 6. n. 144.* At, si pro majori securitate illam flagitant Creditores, omnino quidem præstanda cautio, sed non nisi talis, quæ ipsi possibilis, *per Nov: 6. C. ult. fin:* qualis ut plurimum est *juratoria*, adeoque cum fidejussoribus, aut pignoribus cavere, ejusmodi depauperatis debitoribus haud liceat, vix aliam in *Praxi*, quàm *juratoria* se observasse, adserit *Rebuff: c. 1. n. 52.*

§. 11. Sed, quid si Major Pars Credit. illam remittere velit debitori, an idem teneatur facere Pars Minor? Neutrquam. Quinimò, cui cautio negatur, hic non obstantibus Induciis actionem suam contra debitorem persequi potest v. *Carpz. p. 2. Const. 22. Def. 29. fin. May: c. 1. n. 200.* modo ne iste talis sit, qui, cum alii creditores citationi parentes convenissent, & in inducias consensissent, contumaciter emanisset *Kinsch: c. l. c. 12. n. 15.* Sed quid si jam ante inducias fidejussorem habeat Debitor? Si ipse se talem judicialiter profiteatur, ad ulteriorem cautionem Debitor haud tenetur, fruiturque hoc in casu, iisdem cum Debitore Induciis, Fidejussor. *Kinsch. c. tr. c. 10. per tot.*

TITULUS

TITULUS IV. Adfinia & contraria tractans.

§. 1. Ne prolixam hic instituamus enumerationem illarum dilationum, quæ passim per omne jus diffusæ, non nisi *remotiores* cum nostris induciis *proximitatem* habent, istas tantum hic proponemus, quæ *propiori adfinitate* nostris conjunctæ sunt Induciis. Inter has autem familiam ducunt *Inducia* vel à *Majestate* mediante Rescripto, vel à *Magistratu inferiori*, eaq; sive ex *Legum præscripto*, sive *mero arbitrio* concessæ; quas *publicas* dicimus v. §. 2. Tit. I. *suprà*.

§. 2. Sed & aliud quoddam est genus Induciarum, quæ à *forma emanationis*, propriè *Literæ Securitatis* dicuntur & à *Majestate* in trimestre, semestre, annale &c. tempus tantum pro *securitate corporis* debitori conceduntur, ne in carcerem ire cogatur: Currente vero tali dilatione, nihilominus creditoribus debitorem convenire, sententiamq; in ipsius bonis exequi permissum, & de his induciis vid. *Kinsch. sing. tract. de secur. corp. per tot.* His accedit & aliud genus Induciarum, quas propriè *litteras Status & Justitii* appellant, quæ à *Majestate* istis conceduntur, qui *Reip. causa* absunt, ad hoc, ut ipsorum lites in eodem statu remaneant, quo tempore discessus fuerant, v. *Kinsch. c. tr. c. ult. Rebuff. c. tr. Gloss: 1. Ant. 1. n. 1. & Gloss. 2. cum seqq. ad fin. tract. Fab. Cod. l. 1. l. 10. def. 22. 23.*

§. 3. Jam quod *Contraria* attinet, cum pleraq; quæ his Induciis adversentur, in anterioribus relata, omnia quoq; illa, quæ à nobis dictis repugnent, pro *contrariis* habeamus, *arg. pr. Inst. de his qui sui vel al. Arist. 1. Top. 24.* late quoq; hæc pertractarint, post alios, *ex profess. Freund. c. tr. concl. 67. & 68. Mey. c.*

ult. c. tr. per tot. ne actum agere, aut Iliada scribere videamur, ista hic consultò prætermittimus, finientes in illius, quo cœpimus, nomine

DEI INHUMANATI!

Adpræstantiff. ac politiff.

DN. RESPONDENTEM Commensalem,
svavissimum.

Dis sua jura placent. Quidni tibi jura placebunt,
CHRISTIANE-ACHATI, juris amator ovans!
JURA, quibus præscribens INDUPERATOR habenas
Certas, exemplò comprobat ipse suò.

Hinc quid decernam tibi? summos scilicet olim
Hos Juris titulos: DOCTOR HONORIS eris.

HERMANNUS Lembke / D.

Prof. & Fac. Jurid. Senior, nec
non Patriæ Syndicus.

Ad Doctiff.

DN. RESPONDENTEM

AD metam fufis alii rapiantur habenis
Jcariisque aufis feque rotasque ruant.
Sat bene feftinat, metam *maturus* eandem
Qui bene contingat Tu, quod AMICE, facis.

PRÆSES.

Confuetudo quidem pro lege tenace putatur,
Si bona; fed plaris JURIS habetur APEX.
Hic, RANGERE, tibi fit cordi porro, quod opto!
Tandem portabis nomina magna DICÆ.

*His paucis Politiffimo Dn. Respondenti, fuo ex afse amico, in juris
fcientiâ profectus egregios doctenti, adesse debuis gratul.*

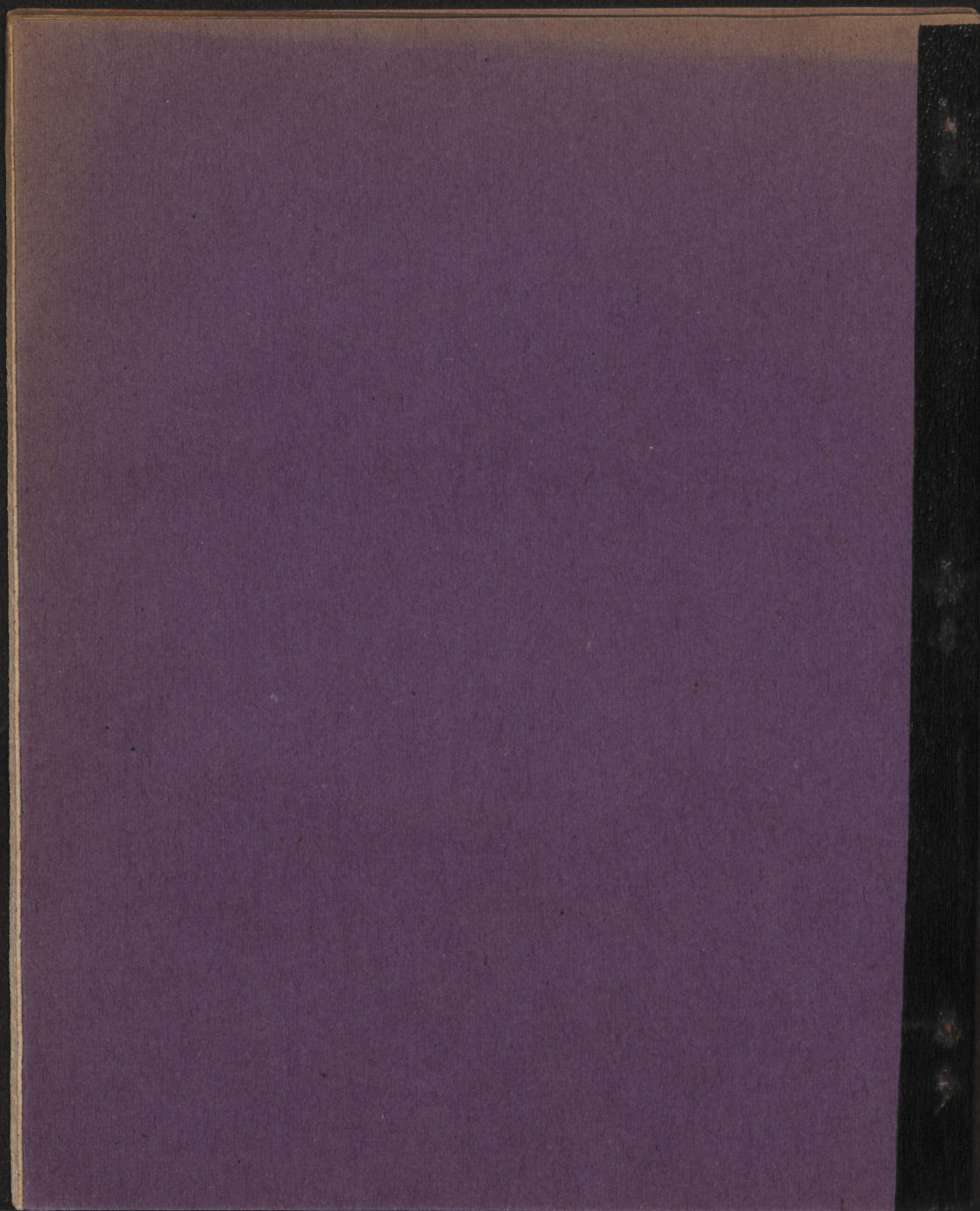
JACOBUS Parif / Wifm.

MI RANGERE tuis in præfens gratulor aufis,
Doctus quod fcandas hanc Cathedram *Rofeam*.
Porro *Sancta Trias*, hæc talia ducat & ornet,
Quò poffis Patriæ ritè placere tua.

Hæc pauca in tefferam fraternæ amicitie apponere volui debui

Petrus Weger. Reg. Bor.

TITULUS Adfinia & contra

§. 1. Ne prolixam hic institu-
rum dilationum, quæ passim per o-
motiorem cum nostris induciis *proximam*
hic proponemus, quæ *propiora adfinia*
Induciis. Inter has autem familiam
te mediante Rescripto, vel à Magist-
Legum præscripto, sive *mero arbitrio* o-
mus v. §. 2. *Tit. I. supra.*

§. 2. Sed & aliud quoddam
à *forma emanationis*, propriè *Litera*
jestate in trimestre, semestre, annu-
securitate corporis debitori concedun-
gatur: Currente vero tali dilatione
debitorem convenire, sententiamq;
missum, & de his induciis vid. *Kin/s*
tot. His accedit & aliud genus Induc-
Status & Justitii appellant, quæ à N-
qui Reip. causa absunt, ad hoc, ut i-
remaneat, quo tempore discessus
Rebuff. c. tr. Gloss. 1. Ant. 1. n. 1. & Gloss.
Cod. l. 1. l. 10. def. 22. 23.

§. 3. Jam quod *Contraria* a
Induciis adversentur, in anteriorib;
quæ à nobis dictis repugnent, pro c-
Inst. de his qui sui vel al. Arist. 1. Top. 2
rint, post alios, ex profess. *Freund. c.*
ult. c. tr. per 118. ne actum agere
videamur, ista hic consulto
nientes in illius, quo cœ-

DEI INHUMA

ans.

operationem illa-
sæ, non nisi re-
ent, istas tantum
conjunctæ sunt
cia vel à *Majestas*
ri, cæq; sive ex
as *publicas* dici-

duciarum, quæ
cuntur & à Ma-
us tantum pro
arcerem ire co-
us creditoribus
nis exequi per-
de secur. corp. per
s propriè *litteras*
s conceduntur,
s in eodem statu
Kin/ch. c. tr. c. ult.
ad fin. tract. Fab.

pleraq; quæ his
nia quoq; illa,
eamus, *arg. pr.*
; hæc pertracta-
& 68. May. c.
scribere
mus, fi-
line

